

Kul

– sevinc-guven · 15 Mayıs 2010

Balçıktan yapmış Tanrı insanları,
Üflemiş,bir de ruh vermiş tertemiz,arı
Sonra, dönüp onlara demiş ki;
Benden bu kadar... Kullanın verdiğim akli.
Kimine at,eşek,karınca,
Kimine aslan,kaplan,
Börtü,böcek,sinek
Diye şekil vermiş.
Onlara hayvan,
Yarattığı insana da
'Kul' demiş...
Tüm canlılar için bir dünya,
Binbir güzellik vermiş.
Kimi kul, kulluğunu bilememiş
Tanrı ile yarışa girmiş,
Aslan, kaplan kesilip
Kulları isimlendirmiş.
Yahudi,ermenî,sünnî,
Kürt,alevi demiş.
Tanrı'yı unutup
Kendi adına bir de
'Sayın' eklemiş Emrindeki insanlara 'Sultanım' 'Mirim' 'Efendi'm dedirtmiş.
En kötüsü de
Sahip!...
Kim kimin sahibi? Bence,
Herkes birbirinin uşağı,sahibi...
Böylece Tanrı'nın kulu
Tanrı'ya değil de
Kul'a KUL olmuş.
Gel zaman,git zaman
Tanrı hepten unutulmuş.
Oysaaa!...
Tanrı kapısı,tüm kullara açık,
Her yerde,her an dertleşebilirsiniz.
Koruma yok kapıda,

Polis ,jandarma yok.
Sekretere uğramak yok
Hatta'Sen' dersiniz
O'na,'siz'demezsınız.
Tanrı,yahudi,ermenı,
Kürt, tatar dememiş,
Kul demiş tüm insanlara.
Sainavlarla tüm yaşam boyu
Onları izlemiş,denemiş,
Güzellikleri de tüm canlılara vermiş.
Kimi yesin yesin kudursun,
Kimi açlıktan ölsün dememiş.
Tanrı'dır dar günde kullarını
Koruyan,kayıran
İnsandır insanları sınıflara ayıran.
Alevi'si,sünni'si,hristiyan,ümmisi
Sonuçta kul'uz biz
Kimimiz değerli,kimimiz değersiz
Puluz biz...
Günah,sevap,cennet,cehennemdir
Tanrı'nın mahkemesi,yasaları
Kul hakkı, gün gelir cezasız kalmaz.
Yerle bir eder Tanrı
Sarayları, kasrları.
Bilemiyorum;
Neden sığamıyoruz
Şu koskoca dünyaya
Çocuklara sevgimiz çok da,
Neden saygı,sevgi yok
Yetişkinlerle ,yaşlılara.
Yüreğimiz sanki taş,kaya!...

Sevinç Güven DOĞANCAN